

Καστελιώτικα Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 20

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 1965

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 1

ΤΗΛΕΦ 628.529 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 141

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΥΝΤΑΙ ΣΕΙΡΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Δημοσία συζήτησις ἐφ' ὄλων τῶν ἀπασχολούντων τὰ Καστέλλια θεμάτων - "Άλλαι ἐκδηλώσεις

Με πρωτοβουλία τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μᾶς —φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν— ὀργανώνεται σειρά ποικίλων κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων (διαλέξεις ἡμιλίαι, δημόσιες συζητήσεις συλλογὴ φωτογραφιῶν, κινηματογραφικὴ προβολὴς κλπ) εἰς Καστέλλια.

Οἱ νέοι στὴν προσπάθειά τους νὰ βοηθήσουν κι' αὐτοὶ στὴν ἐπιτελούμενῃ πρόσδο ποῦ χωριοῦ, σκέφθηκαν καὶ ἔκριναν σκόπιμο πῶς ἡ πρόσδο καὶ ἡ ταυτόχρονη πολιτιστικὴ ἐξέλιξις δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον ἐκ τῶν δατῶ, ἀλλὰ καὶ τῶν περισσότερες φορῆς καὶ ἐκ τῶν ἄνω, καὶ πρὸ παντὸς ἐκ τῶν ἄνω, μετὰ τὴν κατάλληλη διαφώτισις, καὶ τὴν καλοπροαίρετη καὶ μετὰ καλὴ πίστη συζήτησις τῶν διαφόρων θεμάτων καὶ προβλημάτων, ποῦ καθημερινὰ ἀνακύπτουν καὶ ποῦ ἡ λύσις τους βραδύνει ὑπέρμετρα, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε, ὅτι πολλὰς φορῆς χρονίζει, ἐπειδὴ τυχῶν προσκόπτε, σὲ ἀτομικὰ συμφέροντα ἢ σὲ ὑποφύσκοντα πάθη, ὑπολείμματα ἀλλοτινῶν καιρῶν κι' ἀλλοτινῶν ἀνθρώπων.

Ἡ δημοσία προβολὴ τῶν ζητημάτων καὶ ἡ εὐρεία καὶ ὑπεύθυνη συζήτησις, δίνει, νομίζομεν, γρηγρὲς καὶ σωστὲς ἀποφάσεις. Πρὸς ἄρση κάθε παρεξηγήσεως, οἱ νέοι δηλοῦν κατηγορηματικὰ ὅτι μετὰ τὴν προσπάθειά τους αὐτὴ πειθνεῖται ἀλλοῦ δὲν ἀπαθλῆπου, παρὰ μόνον στὸ γρηγορώτερο καὶ καθολικὸ ἠθικὸ, κοινωνικὸ, πνευματικὸ, οἰκονομικὸ καὶ γενικώτερα πολιτιστικὸ ἀνέδασμα τοῦ χωριοῦ μᾶς.

Ἡ ἐφεσθὴ τους γιὰ πρόσδο εἶναι γνήσια καὶ μετὰ εὐλικρίνεια Καστελλιῶτικῃ καὶ τίποτε ἄλλο. Θέλουσι νὰ βοηθήσουν, ἐξελοντικὰ προσφέροντες ὅτι τοὺς ζητήσῃ, κατὰ τὸ μέτρο τῶν δυνατοτήτων τους, τὴν παράλληλη καὶ ἐξαιρετὴν προσπάθειά τῆς (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

ΤΟ "ΚΟΙΝΟΝ,, ΔΩΡΙΕΩΝ - ΚΑΛΛΙΕΩΝ

Γ'.

Τὰ φρέσκα λαχανικὰ καὶ φρούτα περισσεύουν στὰ Καστέλλια καὶ θὰ τὰ ἔχετε ἀπὸ τὸ δικό σας περιθώρι, ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα σας. Γιατὶ νὰ χτίζετε ἕνα σπίτι ἀκόμη στὸν Ἄποστολιὰ ἢ τὸ Μπράλο; Ποιὸ πλεονέκτημα θὰ ἔχη ἐναντι τοῦ Καστελλιοῦ, ἀπ' ὅσα σὰς ἀνέφερα παραπάνω; Πρὶν ἕκατὸ χρόνια ἐδῶ ποῦ βρίσκονται σήμερα τὰ Καστέλλια δὲν ὑπῆρχαν σπίτια. Ὁ τόπος ἦταν γεμάτος θαλασιδὲς μεγάλες (δέντρα) καὶ χαμηλὲς (πὰ ντουσκα) καὶ κάτω ἀπὸ τὸ χῶμα ἢ ἔρχωτα ἀνάμεσα στὸ δάσος βρίσκονταν τὰ ερείπια τῆς Λυκέρρορας, τῶν μετέπειτα προελληνικῶν πόλεων, τῶν Ὀμηρικῶν καὶ τῶν Δωρικῶν πόλεων, μέχρι καὶ τῶν Βυζαντινῶν (ὅπως τὰ ερείπια τοῦ Ἄη - Γιώργη τῆς Μπαρούκας, τοῦ Ἄη - Νικάλα καὶ τοῦ Ἄη - Θανάση). Οἱ πόλεμοι μετὰ τῶν ἀντιτιθεμένων φυλῶν τὰς ὁποίας συνήκασε ὁ Ἕλληνας, ἢ ἀντιθετικὰ φημέων (συμμάχων τῶν Σπαρτιατῶν, λόγω καταγωγῆς πᾶν τελευταίων ἀπὸ τὴ γούρνα αὐτῆ) καὶ Ἀθηναϊκῆς συμπολιτείας κατὰ τοὺς μετὰ τὴν ἐκστρατείας χρόνους καὶ πρὸ Χριστοῦ, χίλιες δύο ἀναστατώσεις μέχρι

ὑπὸ τοῦ κ. Β. Δωριέως

τῆς Ἐνετοκρατείας καὶ τῆς Τουρκοκρατείας, ὅλες αὐτὲς οἱ ἀνακαταστροφὲς ἔρχιναν κάτω σ' ἐρείπια, ὅτι στέρωναν οἱ ξύπνιοι καὶ λαχεῖς ἄνθρωποι τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ἔτσι οἱ κάτοικοι τραβιάντουσαν περιοδικὰ πρὸς τὰ ὄρεινά, τὸν Παληοχλωμό, τὴν ἄνω Κόνιανη, Παλιοκαστέλλι, Πυρὰ κλπ. γιὰ νὰ κρυφτοῦν καὶ νὰ ξαναγυρίσουν πάλι στὶς ἡσυχὲς ἡμέρες ν' ἀρχίσουν τὸ χρισίμο. Τὸ εὔδαμε αὐτὸ καὶ στὶς μέρες μᾶς ὅταν οἱ Βάρβαροι τοῦ Βορρὰ καὶ τὰ Τσακάλια τους οἱ συμπλεγματικοὶ Ἴταλοι ἢ οἱ διεστραμμένοι ψυχικὰ Βούλγαροι κατεπάτησαν τὸν τόπο μᾶς, ὅχι ὅμως καὶ τὸν ἐλεύθερο ἀέρα μᾶς. Οἱ κάτοικοι τραβήχτηκαν στὰ ὄρεινά κι' ὀργανώθηκαν ἐκεῖ, ὅπου ὁ καθένας βρέθηκε, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν, νὰ φυτέψουν καινούργια ἀμπέλια καὶ ν' ἀλλάξουν τὸν κοινωνικὸ τρόπο ζωῆς. Πόσο ἀλήθεια μοιᾶζον οἱ καιροί;

Στὸ χωριὸ αὐτὸ, τὸ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ τὴν «ΛΥΚΟΡΡΟΙΑ» (Ροὴ Φωτῶς) θὰ βρῆτε σήμερα πολλὰς συνιθεῖες ποῦ θὰ ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους ἀσφαλῶς στὸ γενάρχη μᾶς τὸ Λύκειον αὐτὸν Πρῶτο αὐτὸ καιλὸ Καστελλιῶτη. (Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑ: ΔΩΡΙΕΙΣ - ΚΥΤΙΝΙΟΝ

Τὸ δημοσίωμα τοῦ Β. Δωριέως, περὶ τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τοποθετήσεως τῶν Δωριέων, εἶναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς καὶ δίδει τὴν εὐκαιρίαν ἐρεύνης, πρὸς διευκρίνισιν πλείστων ἀμφισβητούμενων προϊστορικῶν στοιχείων καὶ ἱστορικῶν γεγονότων.

Τὰ ὅσα μᾶς πληροφορεῖ ὁ συγγραφεὺς, δὲν εἶναι τυχαία, ἀλλὰ

ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κυτινίου

στηρίζονται ἐπὶ δεδομένων, τὰ ὅποια μᾶς ἐκληροδότησαν ἢ παράδοσις. Πλὴν ὅμως διασπρέφονται πολλάκις, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ ἀσχολούμενοι εἶναι Γερμανοὶ Φάμεράουερ, Χάιζε, Λόλλιγκ, Τσέχοι Σάφφερικ, Ἀγγλοὶ Ἀδερβίνος ἢ καὶ Ἕλληνας ξένοι πρὸς τὴν περιοχὴν Ὀμηρος, Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος κλπ., ἀφοῦ καὶ οἱ (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Ὅλοι ὄνειρεύονται καὶ φεύγουν. Φεύγουν, γυρνοῦν ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ριζώνουν κάπου, προκόβουν. Ἦλθε ἡ ἐποχὴ ποῦ τὸ χωριὸ μοιάζει σὰν μιὰ παντὴρη κομφῆλη, ἀπορφανεμένη ἀπὸ τὶς μέλισσες ποῦ τῆς κουβαλοῦσαν ἀπ' τοὺς ἀνθοὺς τὸ μέλι. Ἐνα χρόνο μέρες στὴ σειρά στέκονται τὰ σπίτια του σὰν κιβέρτια μοναχικὰ, γαλήνια, σιωπηλὰ καὶ περιμένουν.

Ἄσπου ξημερώνει κάποια μέρα κι' οἱ μέλισσες ἐπιστρέφουν. Γεμίζει ξάφνου ὁ τόπος ἀνοιξιάτικο ἥλιο, παίζουσι τὰ νερά κῆτω στὸ ρέμα μετὰ τὶς πρῶνὲς ἡλιαχτίδες, ἕνα λουλουδάκι στὴν ἄκρη τοῦ λειβαθιοῦ χαιρετᾷ καὶ κείνο ξετρελλασμένο τὴ μέρα, ντύνονται ὡς κι' οἱ λάσπες τοῦ χωραφιοῦ φανταχτερὰ γιορταστικὰ χρώματα κι' ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου δαρμένη ἀπ' τὶς σκοτεινὲς μέρες τῆς βιοπάλης, ποτίζεται ἀπὸ τούτῃ τὴν ὥρα τῆς χαρᾶς, γίνεται κι' αὐτὴ λουλούδι τοῦ τόπου καὶ ἀνασαινεῖ εὐτυχισμένη τὴ ζωὴ καὶ τὴν Λαμπρὴ τῆς. Ἀραδιστὰ σουβλιστὰ ἄρνια στὸ λάκκο, γέμισε ὁ τόπος φωνῆς, χαρούμενα φιλόξενα πρόσωπα, φέρνον δόλα τὰ κρυσπώττηρα ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, κάποιοι γκράς βροντᾷ, χέρια σμίγουν μ' ἀγάπη, μαζεύονται ὅλοι γύρω ἀπ' τὸ πασχάλιατικο τραπέζι, χορεύουν τὴν ἀγάπη κάτω ἀπ' τὰ πλατάνια καὶ μέσ' στὰ μαγαζιά.

Ἐπὶ ἔρχεται κάποια μέρα μέσ' τὸ χρόνο ποῦ τὸ χωριὸ ζῆ. Ἐπνύει ἡ ψυχὴ του καὶ τραγουδᾷ. Εἶναι ἡ μεγάλη ὥρα τῆς ἐπιστροφῆς. Εἶναι ἡ στ. γιμὴ ποῦ τὰ κολὰ παιδιὰ του γυρνοῦν γιὰ προσκύημα. Καὶ κείνο ἀνοίγει τὴν ἀγκαλιά του καὶ τὰ ρουφηγμένα νοσταλγικὰ του μάτια γεμίζουν ἀπὸ δακρῶν χάρως.

Γ. ΚΑΛΑΤΑΣ

« ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ » εὐχονται στὸ ἀναγνωστικὸ τους κοινὸ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑ : ΔΩΡΙΕΙΣ - ΚΥΤΙΝΙΟΝ

(Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος) γηγενείς ακόμη πολλάκις διαστρέφουσι ταύτα.

Τὸ δημοσίεμα τοῦτο μᾶς ἐπαπέφερε στὴν ἀμιλία τοῦ Γ. Καρπλή, τὸ Πάσχα τοῦ 1955, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Καστελλιωτῶν, στὸ Βιβλιοστάκι τοῦ Π. Τσακρή καὶ στὰ προηγηθέντα δημοσιεύματα στὰ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», εἰς τὰ ὅποια προφανῶς ἐκ παραδρομῆς παρεσιφέρθησαν σφάλματά τινά, τὰ ὅποια εἶναι δυνατόν νὰ ὀδηγήσῃ τὴν σκαπάνην τοῦ ἀρχαιολόγου ἀπὸ τὸν γήλοφον «Παλιόκαстро Χλωμοῦ» στὴ Χλωμία Τσοῦκα ἢ στὴν Ἁγία Ἐλεούσα τῆς Πολυδρόσου.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2) 15.9.63 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἔδη μεσεύθη:

α) «Ὅτι οἱ Δωριεῖς, τραχεῖς καὶ πολεμοχαρεῖς, ἐπεβλήθησαν τῶν γειτόνων των διὰ τῆς βίας. Τούναντιόν αὐτοῖ ἐπίσχον παρ' αὐτῶν καὶ μάχιστα οἱ Φωκεῖς κατέλαβον τὸ Βόιον (Θου. Α', 107) καὶ οἱ Οἰταῖοι τοὺς ἐπίεζον παντοιοτρόπως (Θουκ. Γ', 92).

Ὁ Δωριεὶς ἐπεβλήθησαν διὰ τοῦ πρωτύπου καὶ ἀρίστου διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολιτικοοικονομικῶν των συστάσεως τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τῆς λατρείας των πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἠλίου. καὶ τοῦ φωτὸς Ἀπόλλωνα. Ἐκτιμώντες ταῦτα οἱ Οἰταῖοι τῆς Πίνδου ἢ Ἀκίφοντος πρῶτον προσεχώρησαν καὶ ἢ Τρίπολις τῶν Δωριέων μετωνομάσθη εἰς Τετράπολιν καὶ ἔσαν μετὰ τὸν Ἠρόν Πόλεμον προσεχώρησαν καὶ οἱ Φωκεῖς πάλαι Τιβρόνι, Δρυαία, Λιλαίαι καὶ ἢ Ἀκρικὴ Τάρφη, μετωνομάσθη ΔΩΡΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ.

β) «Ὅτι, ἄβυσσῶσαν τὴν Πολιτεῖαν εἰς τὸ ἄτομον». Ὅπως τὸ ἀντίθετον ὑπεστήριξεν ὁ ἱατρὸς Γ. Καρπλή, ἱστορικῶς ἐξηκριβωμένον: «Τὸ ἄτομον, ἢ οἰκογένεια καὶ ὁ συνοικισμὸς ἐβυσιάζοντο ὑπὲρ τῆς Κοινοπολιτείας», πράγμα τὸ ὁποῖον διὰ πρῶτην φοράν ἐφημείσθη ὑπὸ τῶν Δωριέων καὶ ἐμνήθη ὁ Περικλῆς, ὅστις εἶπεν εἰς τὸν Ἐπιτάφιον πρὸς τοὺς Ἀθηναίους: «Ἐγὼ νομίζω, ὅτι τὰ ἄτομα εἶναι εὐτυχῆ, ἔταν ἢ Πόλις εὐπράγῃ. παρὰ ἐάν τὰ ἄτομα εὐτυχῶν ἢ δὲ Πόλις ἀθρόα μαραινεται» (Θουκ. Β' 60).

γ) «Κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς τὸ ΚΥΤΙΝΙΟΝ, φέρεται εἰς ἄνω ροὴν τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ» (Αἰ πηγὰὶ τοῦ Κηφισοῦ εὐρίσκονται εἰς Ἁγίαν Ἐλεούσαν, μεταξὺ Πολυδρόσου καὶ Λιλαίας, πάλαι Φωκεῖαν) «καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ΑἰΠΟΣΤΟΛΙΑ, συνεπὲς τοῦτο δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ

ΠΑΛΙΟΚΑΣΤΡΟΥ», (ἴτοι Κεραμιδαρεῖο).

Τάσον ὁ ἱατρὸς Γ. Καρπλή, ὅσον καὶ ὁ Καθηγητῆς Π. Τσακρή, τοποθετοῦσιν τοῦτο εἰς τὸν παρὰ τὴν συνοικίαν Χλωμοῦ γήλοφον, ὅπου καὶ ὁ Θεοκυδίδης: «Ὁ δὲ Δημοσθένης... ἦρκει νὰ διέλθῃ διὰ τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν ἔχων δεξιὰ τὸν Παρνασσόν, μέχρις οὗ καταβῆ εἰς τοὺς Φωκεῖς...», (ἴτοι πῆρε τὸν δρᾶμο Γραβιάς — Μαργιολάτας—Λιλαίας). Εἰς τὸ Κεραμιδαρεῖο ἦταν ὁ συνοικισμὸς Βόιον (Θουκ. Γ' 95).

δ) «Γενικῶς ἢ ΔΩΡΙΣ τοῦ ΚΥΤΙΝΙΟΥ ἔχει πενιχροτάτην ἱστορίαν».

Πρῶτον, τὸ Κυτίνιον ὑπῆρξεν ἢ ἔδρα τῆς Δωρικῆς Τετράπολεως καὶ οὐκ ἢ Δωρίς.

Δεύτερον, ἢ Μητρόπολις αὐτῶν Δωριέων, ἔχει τὴν πλέον ἀρχαίαν ἱστορίαν, ἔχουσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἀφ' ὅτου οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἔτραγον τὰς σάρκας ἀλλήλων, τὴν πλέον μακράναινα, τὴν πλέον πλουσίαν καὶ γόνιμον ἱστορίαν ἢ ὅποια ἔρχεται ἀπὸ τοῦ 1500 καὶ ἐπέκεινα πρὸ Χριστοῦ, ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ. Ἐξεκίνησε ἀπὸ τὰ χρώματα τῶν σημερινῶν Καστελλίων, μάρτυρες πλὴν τῶν τῶσαν ἄλλων καὶ τὸ πρὸ μνηδὸς ἀποκαλυφθέν ἀριστοτεχνικὸν ὑδραγωγεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν μέγαν ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν, καὶ περιέλαβε ἔσαν τὸν τότε γινώσκτον κόσμον, Μ. Ἀσία, Κρήτη, Κύπρος, Σικελία, Ὀδησσός, κλπ. Διαφέρει μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν εὐρέθη ὁ ἱστορικὸς νὰ σμύδῃ τὰ προϊστορικὰ στοιχεῖα τῆς παραδόσεως, θεωρηθέντα μυθεύματα, μετὰ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα. Ἐν τούτοις, εἶναι γινώσκτον εἰς τοὺς μᾶθητάς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὅλων τῶν ἐθνοτήτων, ὅτι τὰ εἰς τὴν Δωρικὴν διάλεκτον ἐνεπίγραφα μάρμαρα ποῦ λαμβρῶνουν ἀκόμη τὰς Ἀθήνας, τὴν Κάμειρον, τὴν Λίνδα, τὴν Κῶ, καὶ τῶσας ἄλλας πόλεις καὶ μουσεῖα, εἶναι ἀδιάψευστα μνημεῖα τοῦ Δωρικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Δωρικῆς Τέχνης. Ὅτι ὁ πρῶτος ἱστορικὸς, ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας, Ἡρόδοτος, ἦτο Δωριεὺς καὶ αὐτὸς ὁ πολυμήχανος Ὀδυσσεύς, —εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποῖου ὁ Ὀμηρὸς παρούσασε τὸ Δωρικὸν πνεῦμα,— ἔγγονος τοῦ Αὐτόλυκου, καὶ δισέγγονος τοῦ Δευκαλιώνος καὶ τῆς Πύρας, ἦτο Δωριεὺς τὴν καταγωγὴν ἐκ τῆς μητρὸς του Ἀντικλείας.

Γ. ΚΥΤΙΝΙΟΣ

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Ι. Ζαγγανά

Φοιτητοῦ τῆς Γεωπονίας

Ἐνα πρόβλημα, ποῦ νομίζω ἔτι πρέπει νὰ ἀπασχολῆσῃ τὸ χωριὸ μας, ὡς σύνολο, καὶ τὸν καθένα χωριστὰ γεωργὸ Καστελλιώτη, εἶναι τὸ πὼς θὰ μωρεώσωμε νὰ ἀνεβάσωμε τὴν ποιότητα τοῦ καπνοῦ μας ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὴν κρατήσωμε σταθερῆ.

Παρατηρεῖται, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἕνας ὑποβασμὸς τῆς ποιότητος, ἀδικαιολόγητος, θεβαίως, ἐάν σκεφθῆ κανεὶς τὴν Καστελλιώτικη πείρα στὰ καπνὰ, τῆς προόδου τῆς Γεωπονικῆς Ἐπιστήμης, τὴν βελτίωση τῶν ἀποθηκῶν χωρικής ἐπεξεργασίας καὶ τῶσας ἄλλα. Εἰς τὸ γεγονὸς αὐτὸ συμβάλλουν πολλοὶ λόγοι, σπουδαιότεροι τῶν ὁποίων εἶναι οἱ παρακάτω:

α) Ποικιλία: Ἡ νέα μας ποικιλία —ράτσα— ἀναμφισβήτητα εἶναι καλυτέρα διότι, καὶ ἀπαιτεῖ ὀλιγώτερα ἡμερομίσθια καὶ «πιάνει» καλυτέρες τιμὲς στὸ ἐμπόριο ὡς ἐξαγωγίμη ποιότητα. Εἶναι, ὅμως, ἢ ράτσα αὐτῆ πλέον εὐαίσθητος τῆς πάλαι (μᾶρα - Καστέλλια) εἰς τὰ ποτῖσματα καὶ λιπάσματα. Συνηθισμένοι, ἴσως, ἀπὸ τὴν παλαιὰν ποικιλίαν, τῆς ὁποίας τὰ φυτὰ ἀντέχαν τὸ νερὸ, καὶ ἔχοντες ἀφθονο νερὸ τῶρα, ἐνὸς κάποτε δὲν ὑπῆρχε, ποτίζουν συχνὰ τὰ καπνὰ με ἀποτελεσματὸ μισὸ τῆς παραγωγῆς νὰ μὲνη τὸ χωράφι. Ἐάν μάλιστα συμβῆ τὸ καλοκαίρι νὰ εἶναι θροχρὸ, τότε καὶ αὐτὸ ποῦ θὰ πάσῃ τῆς θὰ πρέπει νὰ διαλεχθῇ. Τὴν ἴδια ζημίαν, ποῦ ἐπιφέρουν

τὰ πολλὰ ποτῖσματα, ἐπιφέρουν καὶ οἱ ὑπερβολικὲς λιπάνσεις καὶ ἰδιαίτερας οἱ ἀζωτοῦχες. Ὁ καπνὸς εἶναι καλλίφυλλον φυτὸν. Στὸν φασφόρο δὲν ἀντιδρᾷ ἐνὸς μετὰ τὸ πολὺ ἄζωτον χάνει τὴν καλὴν κομιστικότητά του. Διὰ τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγωμε τὴν καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ σὲ χωράφια πλούσια σὲ ὀργανικὴ οὐσία καὶ κοπροχάματα. Νὰ ἀποφεύγωμε ἐπίσης τῆς ἀζωτοῦχες λιπάνσεις.

Βεβαίως τὰ λιπάσματα καὶ τὰ ποτῖσματα αὐξάνουν τὴν ποσότητα τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ μειώνουν τὴν ποιότητα τῆς καὶ γιὰ τὸν καπνὸ ἢ ποιότητος παίζει μωγάλον ρόλον. Ἐνα χωριὸ τοῦ Ἀργους π.χ. παράγει καπνὸ εἰς ποσότητα 200—250 κιλὰ τὸ στρέμμα, ἀλλὰ τὸν πουλάει 12—14 δραχμὲς τὸ κιλὸ.

β) Ἀσθένειες: Ἀπὸ τῆς ἀσθένειας, ὁ περονόσπορος, τὸ ὄιδιον (στάχτη) καὶ ἢ μελίγκρα ζημιώνουν τὴν ποιότητα τοῦ καπνοῦ. Ἐδὼ χρειάζεται συστηματικὴ καὶ ἐγκαιρὴ καταπολέμηση. Ἀποτελεσματικὰ φάρμακα ὑπάρχουν, ἀλλὰ αὐτὰ κυρίως δὲν εἶναι θεραπευτικὰ, ἀλλὰ προληπτικὰ. Διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ρόλον θὰ παίξῃ καὶ πάλιν ὁ γεωργὸς Καστελλιώτης, ἐξασφαλίζων τὸ ἐπίκαιρον τῆς καταπολεμησέως τῶν.

γ) Χωρική ἐπεξεργασία: Θὰ πρέπει αὐτὴ νὰ γίνετα εὐσυνεθῆ καὶ ἀσθητὰ κριτήρια, ἔσπε ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὸ ἐμπόριον νὰ ἀπαιτῆται ἐμπιστοσύνη γιὰ τὴν ποιότητα τοῦ Καστελλιώτικου καπνοῦ.

Ὄργανωσις
διαλέξεων εἰς Καστέλλια

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) Κοινότητος, τοῦ Σχολείου, τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Συλλόγου «Καστέλλιον» καὶ τῆς Ἐφημερίδος, ποῦ ἀπὸ διαφορετικῆ σκοπιᾶ τὸ καθένα ἀπὸ τὰ παραπάνω μέρη, πιασίζει καὶ ἀναζητεῖ τρόπους γιὰ νὰ πραγματοποιῆ εὐκολώτερα τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸ, ποῦ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ κοινωνικοπολιτικὸ ἀνεβάσμα, καὶ τὴν προβολὴ τῶν Καστελλίων σὲ ἕνα πρότυπο χωριὸ ἀξιο τῆς ἱστορίας του καὶ τοῦ προορισμοῦ του.

Ὁ νέοι περιοδικὰ θὰ ἀναθέτουν σὲ Καστελλιώτες ἢ καὶ ἔξω τῆς ὀμιλίας, ποῦ ἐκείνοι θὰ κηρῶν κατ'ὀλίγες καὶ ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐπιδικώμενου σκοποῦ.

ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ:
ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
Ὄμιλητῆς: κ. Δ. Χ. Χαλατσᾶς

Ἡ πρώτη διάλεξη θὰ γίνῃ τὴν 27ην Ἀπριλίου τρέχ. ἔτους (ἡμέραν Τρίτην, τῆς Διακοινησίου Ἐβδομάδος) εἰς ὄραν καὶ τόπον καθορισθῆσόμενος βραδύτερον, λόγω τῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

Πρῶτος ὀμιλητῆς ὀρίσθη ὁ ἐλεγκτὸς συμπατριώτης μας καὶ ἔγκριτος δικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΧΑΙΛΑΤΣΑΣ. Τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας του 9ὰ εἶναι: Οἱ προοπτικὲς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ χωριοῦ μας. Θὰ ἀκολουθήσῃ ἐλεύθερη συζήτηση, τὴν ὅποian καὶ θὰ διευθύνῃ ὁ ὀμιλητῆς.

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΑ "ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ,"

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σήμερα την 4)4)65 ημέραν Κυριακήν και ώραν 10.30 π.μ. και εν τοις γραφείοις του Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ», Χαλκοκουνδύλη 40, μετά την γενομένην νέαν πρόσκλησιν, κατόπιν τής άποστάσεως του κ. Ιωάννου Παπανικολάου κατά του κύρους των έκλογών τής 31)1)65 ήρξατο η επανάληψις τής νέας Γενικής Συνελεύσεως.

Επί των θεμάτων τής έγκαιρας κοινοποιηθείσης προς άπαντα τα μέλη προσκλήσεως ήρξατο συζητήσις διακοπείσα διά την κατά τήν καταστατικόν ανάδειξιν του Προεδρείου τής Γενικής Συνελεύσεως.

Υπό του μέλους υποψηφίου κ. Πολυκάρπου Βέλλιου ετέθησαν τα έξής ζητήματα: α) Κατά πόσον θα πρέπει η ανάδειξις του προεδρείου τής Γεν. Συνελεύσεως να άπαιτή η όχι ψηφοφορίαν και β) ότι δέον κατά τήν καταστατικόν να προηγηθή η λογοδοσία του άπερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου, ήτις και να έγκριθί υπό τής Γενικής Συνελεύσεως.

Μετά την πρότασιν τούτην τον λόγον έλαβεν ο κ. Ζαχαρίας Κωτσίκης, όστις και ύπευράμισε ότι κατά την προηγουμένη Γεν. Συνέλευσιν εγένετο ήδη η έγκρισις τής λογοδοσίας και κατόπιν τούτου αυτή δεν είναι άπαραίτητον να επαναληφθή καθ' όσον η σύγκλησις τής σημερινής Γεν. Συνελεύσεως ως θέμα τάσσει μόνον την έκλογήν του άκυρώως έκλεγέντος κατά την προηγουμένην Γενικήν Συνέλευσιν Διοικητικού Συμβούλιου.

Κατόπιν τούτου εγένετο πομπή αποδεκτόν ότι δεν χρήζει νέας λογοδοσίας και έν πάση περιπτώσει και υπό τής παρούσης Γεν. Συνελεύσεως έγκρίνεται η προηγηθείσα τοιαύτη.

Ός προς τήν πρότασιν τής έκλογής Προεδρείου διά μυστικής ψηφοφορίας, λόγω του προκεχωρημένου τής ώρας έπρωτάθη εις την Γεν. Συνέλευσιν να γίνη ανάδειξις του Προεδρείου δι' άναστάσεως τής χειρός έφ' όσον δεν υπάρχει αντίρρησις —έστω και ύφ' ενός. Ηρωπήθη η Συνέλευσις μετά ταύτα, έν ύπάρχη τις έχων αντίρρησιν, έν άπακολουθήση η ανάδειξις του Προεδρείου δι' άναστάσεως τής χειρός. Μη αντίλεγόντος ούδενός εζελέγησαν πομπήφει κατά τήν Καταστατικόν πρόεδρον μέν ο κ. Βασίλειος Λευκαδίτης του Ιωάννου, μέλη δέ ο κ. Νικόλαος Μακρής του Αγγέλου και ο κ. Μακρής Ιωάννης του Α-

θανασίου. Χρήν γραμματέως άρίστη όπως άσκήση ο κ. Αθανάσιος Ζαγγανάς. Ακολούθως τήν προεδρείον έπελήφθη άμέσως του έργου του κατά τās διατάξεις του καταστατικού. Ούτως ήλέγηθη κατ' άρχήν ποία εκ των μελών έχουν δικαίωμα ψήφου ήλεγχέντος του έν άυτά ώσι ταμειακώς έν τάξει, και άπεφασίσθη υπό του Προεδρείου όπως γίνη μεία παραπλεύρως όνομαστικού καταλόγου έπέχοντος θέσιν έκθέσεως των ταμειακώς έν τάξει μελών.

Εγένετο μετά ταύτα διανομή των ψηφοδελτίων περιλαμβανώντων άπόκλιτων των αίτησάμε-

νων, ένά λάθωσι μέρος ως υποψηφίοι εις την έκλογήν διά την ανάδειξιν Διοικητικού Συμβουλίου διευκρινισθέντος ότι δύναται να προσέρχωνται μέλη μέχρι και τής 14ης μ.μ. ώρας ένά τακτοποιούται ταμειακώς κατ' εξαίρεσιν και μη άποστρηφούν του δικαιώματος τής ψήφου, άπερ και εγένετο. Μετά την παρέλευσιν τής 14ης μ.μ. ώρας η νοήθη η κάπη και εγένετο κατ' άρχήν καταμέτρησις των ψηφισάντων μελών. Ούτως εγένετο η διαλογή ενός έκάστου των ψηφοδελτίων και άνεκηρύχθησαν οι Σύμβουλοι του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

ΕΛΑΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΝΑ ΧΑΡΗΤΕ ΤΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Από έγκυρες και έποληθευμένες πληροφορίες που έχουμε μέχρι τώρα, αλλά και από πολυήμερες και συστηματικές παρατηρήσεις, που πραγματοποιήσαμε στα διάφορα Πρακτορεία Συγκοινωνιακών μέσων, διαπιστώσαμε και με βεβαιότητα προέβλεψαμε ότι κατά τήν έφετεινόν Πάσχα θα άφιχθούν στα Καστέλλια περισσότεροι από κάθε άλλη φορά ιπτάιοι Καστελλιώτες που ζούν στα διάφορα μέρη και άρκετοί ξένοι, που κατά άπαραίτητη συνήθεια φιλοξενούνται στα Καστέλλια. Μέρες δόξακληρες γίνονται συζητήσεις, αγοράζονται τα χρειώδη, γίνονται οι άπαιτούμενες προετοιμασίες, τακτοποιούνται οι βολιτζες, γεμίζουν οι έκδρομικοί σάκκοι, ρά-

δονται τα έκδρομικά κοστούμια. Όλοι και όλα σε έγρηγορη. Τό γλέντι, δέν χρειάζεται, νομίζω, να τό ποιύμε, προεξοφλείται με βεβαιότητα, όπως λένε και οι ξένοι μας. «Καστελλιώτικα» δηλαδή κεφάτο, όρεξάτο, άληθινό.

Στό χωριό, καθώς μάθαίμε, από τώρα πλένονται οι σούθλες, μαζεύονται τα κλήματα, καθαρίζονται οι λάκκοι (!) (Έλάτε στο Καστέλλι να μάθετε τί είναι οι «λάκκοι». Πάντως όχι έκείνα που νομίζετε.), παραγγέλλονται τ' άρνιά. Μάς στείλαν από πάνω τα χωμπέρια. Φέτος!!! Οά καη τή πελεκουδι. Οά ντουχνιάση ο ουρανός από τήν κνίσσα των σουβλισμένων άρνιών. Και μόνο που τα σκέφτομαι, Θεέ μου, ζηλέω, άμωρατίω Μεγαλοβδάμαδα.

Άφηστε δε τήν τί γίνεται, στα γραφεία τής έφημερίδος τούτες τις μέρες. Εξεκρίαστηκα να σηκώνω τήν τηλεφώνω. Τήν τί ζητούν; Άλλο πράμα.

Φοβούνται τόν καιρό. Τούς καθησυχάζουμε λέγοντας: Έλάτε στο Καστέλλι πάρτε κι άλλο. Κι' άρνιά, και σπίτια έχουμε. Και βελάντζες μπόλικες. Ντιμπίτε όμως καλά, μπορεί να μη βρέξει, αλλά δεν σάς προεξοφλούμε ότι δεν θα κινή και κρύο. Πάλι, τή ζήτση τής συγκοινωνιας, δόξα τώ Θεώ δεν πρέπει, φέτος τούλάχιστο, να σάς άποσχολή. Όλα στη διάθεσή σας. Προτιμάτε τραίνο; Νά πάτε στην δόδ Όμήρου ή

Τήν 11)4)65 κατόπιν προσκλήσεως του πλειοψηφούντος Συμβούλου κ. Χαλατσά συνήλθον οι έκλεγέντες κατά τās άρχαιρεσίας τής 4)4)65 εις τή γραφεία του Συλλόγου και συνεκροτήθησαν εις Σάμα κατόπιν ψηφοφορίας, ως έξής:

- 1) Βέλλιος Πολύκαρπος, Πρόεδρος.
- 2) Παπανικολάου Ιωάννης, άντιπρόεδρος.
- 3) Κωτσίκης Ευάγγελος, Γενικός Γραμματέας.
- 4) Παπαστυλιανού Σοφία, ειδική γραμματέας.
- 5) Χαλατσάς Χρήστος, ταμίας.
- 6) Μακρής Γεώργιος,
- 7) Κάντζος Αθανάσιος,
- 8) Όικεσιός Αντώνιος,
- 9) Σκουρτιάς Ανδρέας, Σύμβουλοι.

Αναπληρωματικά μέλη εξέλεγησαν.

- 1) Κωτσίκης Πολύκαρπος.
 - 2) Παπαϊωάννου Δημήτριος.
 - 3) Τσάκαλος Νικόλαος.
- Διά τή Έποπτικόν Συμβούλιον εζελέγησαν οι κάτωθι:
- 1) Χαλατσάς Δημήτριος.
 - 2) Χριστοδούλου Παναγιώτης
 - 3) Τσάκαλος Ανδρέας του Νικολάου.

στην Άγίου Κωνσταντίνου η άν μένετε στον Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Λαμία, Λάρισα κλπ., στους σιδηροδρομικούς σταθμούς. Θά πτήτε στον ύπόλληλο: Όθλω ένά εισιτήριο για τή Καστέλλι. Έκείνος πράγματι θά σάς δώση ένά η περισσότερα θά έλάτε εισιτήρια, που θα γράφουν ΑΘΗΝΑΙ — ΚΑΣΤΕΛΛΙ η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΚΑΣΤΕΛΛΙ. Μήν τή θεωρήσετε για λάθος. Καστέλλι πρέπει να λή. Είναι έννας μήνας περίπου, που τή ίρα νά βγάξει εισιτήρια και για τή Καστέλλι, απ' εύθειας. Πληρώνεις δηλ. 58 δραχμές από Αθήνα και μπροστά στο σπίτι σου στο Καστέλλι κατεβαίνεις. Ταλαιπωρία δηλαδή μηδέν.

Μπορείς, όμως, να θγάλης εισιτήριο, κάθε μέρα αυτή τή δδο. μάδα, πάλι για τή σπίτι σου και φτηνότερα λίγο, 100 δρχ. με έπιστροφή, άρκει να πάς στην πλοία Μεταξουργείου, κοντά στο θέατρο «ΠΕΡΟΚΙΕ», στο ΚΤΕΛ ΦΩΚΙΔΟΣ (ΔΕΛΦΩΝ).

Έλάτε στο Καστέλλι για να καταλάβετε ένά καθαρά Ρουμελιώτικο, γνήσια Καστελλιώτικο Πάσχα. Τό Καστέλλι διαθέτει και λαχταρά να σάς δεχθή για μάτο Άνοιξη κι' άγάπη.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Κατόπιν προτάσεως του συμ. βούλου και αντιπροέδρου κ. Ιωάννου Παπανικολάου, όπως ο σύμβουλος και τώος πρόεδρος του προεδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» κ. Γεώργιος Μακρής, διά τās προσφερθείσας ύπηρεσίας του, θεωρηθη ως επίτιμος πρόεδρος του Συλλόγου, έν όμοφωνία τήν Συμβούλιον άπεδέχθη την πρότασιν του αντιπροέδρου κ. Ιωάν. Παπανικολάου, άποφασίσαν την άνακήρυσιν ως επίτιμου προέδρου του κ. Γεωργίου Μακρή.